

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Ιούνιος 2014
αρ. φύλλου 156

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 , ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 26/5/2014 **ΓΙΑ ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΟΥ** **ΑΣΚΕ**

«Δε μπορώ να συνεχίσω. Συνεχίζω»
Σάμιουελ Μπέκετ

Δε θα αναφερθούμε, σήμερα, στα όντως ενδιαφέροντα αποτελέσματα, των γενικών εκλογών. Το πολύ μικρό, όμως, ποσοστό του ΑΣΚΕ απαιτεί πολλή σκέψη και ανασύνταξη. Δεν αποτελεί επαρκή εξήγηση η, για οικονομικούς λόγους, απουσία μας από τις εκλογικές διαδικασίες μετά το 2009 και η συνακόλουθη εικόνα ότι πάψαμε να υπάρχουμε , καθώς και η σχεδόν αγνόησή μας από κανάλια και έντυπα, μια που οργώσαμε όλη τη χώρα (εκτός των νησιών) με συναντήσεις και προκηρύξεις γενικής, σχεδόν, αποδοχής και επαίνων για την πορεία και στάση μας.

Ούτε η διασπορά των ψήφων σε πολύ περισσότερα κόμματα από ποτέ που εξέφραζαν κάποιες από τις ιδέες και προτάσεις μας, μια που κανένα δεν εξέφραζε το σύνολο των κοινωνικών και εθνικών αγωνιών μας.

Δυστυχώς δε μπορέσαμε να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά την παντοδύναμη και έξυπνη προπαγάνδα υπέρ της Ε.Ε. και του ευρώ της και του «φόβου» μπροστά στην Απελευθέρωση μας απ' αυτούς.

Εννοείται ότι ο αγώνας μας συνεχίζεται, με την ελπίδα ότι δε θα έχουν απογοητευθεί όσοι καινούργιοι μας γνώρισαν και θα συνδράμουν στην προσπάθειά μας, ιδιαίτερα οι νέοι, μια που οι κίνδυνοι διάλυσης της ελληνικής κοινωνίας, οικονομικά, κοινωνικά και εθνικά, συνεχώς μεγαλώνουν και απειλούν την ίδια την επιβίωσή μας, ιδιαίτερα τώρα που η κατοχή έγινε αποκάλυπτη, κάτι για το οποίο όλοι σιωπούν.

Αυτό σημαίνει, άλλωστε, και το όνομα του Αγωνιστικού Σοσιαλιστικού Κόμματος Ελλάδας, του Α.Σ.Κ.Ε. !

ΤΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΕΝ **ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΝ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ ΤΗΣ Ε.Ε.**

Τα αποτελέσματα των εκλογών της 17^{ης} και της 25^{ης} Μαΐου για την Αυτοδιοίκηση και την Ευρωβουλή έδειξαν ότι επικράτησαν κατά κράτος οι πολιτικές δυνάμεις που δεν αμφισβητούν ή υποστηρίζουν την Ε.Ε. και οι περισσότερες θεωρούν το ευρώ ως εθνικό μας νόμισμα. Η κατοχή της πατρίδας μας ουσιαστικά αποσιωπήθηκε, ενώ η αντίθεση μνημονιακών-αντιμνημονιακών ξεθώριασε, σε αντίθεση με τις άλλες χώρες της Ε.Ε., που επικράτησε ο ευρωσκεπτικισμός, με διάφορες μορφές. Απουσίασε, δυστυχώς, μια ισχυρή πολιτική έκφραση με πατριωτικά και δημοκρατικά χαρακτηριστικά, και το εκλογικό αποτέλεσμα έδειξε ότι το αίτημα της Απελευθέρωσης δεν είχε ουσιαστικά απήχηση.

Πολύ ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι στη Θράκη για πρώτη φορά πήρε μέρος μειονοτικό κόμμα καθοδηγούμενο από το τουρκικό προξενείο, που πρώτευσε στη Ροδόπη και στη Ξάνθη με ποσοστά 42% και 26% αντίστοιχα. Πιο ανησυχητική όμως είναι η παρατεταμένη απραξία των ελληνικών κυ-

(συνέχεια στη σελ. 2)

ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ **Ο ΜΑΝΩΛΙΟΣ «ΕΛΑΒΕ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ»**

Ο, για πρώτη φορά, προαναγγεληθείς ανασχηματισμός από το μεγαλομανή «θριαμβευτή» του 8%, μετά από κυοφορία δύο εβδομάδων, είναι πλέον γεγονός. Τα συστημικά ΜΜΕ, αφού πριν απ' αυτόν προωθούσαν για υπουργοποίηση το καθένα τους δικούς του, τώρα προσπαθούν να μας πείσουν ότι η «νέα» κυβέρνηση θα έχει πιο φιλολαϊκή πολιτική και ότι θα εξαντλήσει την τετραετία.

Ο ανασχηματισμός έγινε, για να δείξουν ότι τα κόμματα της συγκυβέρνησης, που στις ευρωεκλογές πήραν 31%, δηλ. έχασαν το 11% της δύναμής τους σε σχέση με τις εκλογές του Ιουνίου του 2012, «πήραν το μήνυμα».

«Στόχος είναι το τέλος των μνημονίων και η έξοδος από την κρίση που θα επιτευχθεί με διαρθρωτικές αλλαγές και ανάπτυξη» είπε ο Σαμαράς στο υπουργ-
(συνέχεια στη σελ. 4)

ΤΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΕΝ ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΝ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ ΤΗΣ Ε.Ε.

(συνέχεια από τη σελ. 1)

βερνήσεων στα σχέδια της Τουρκίας, η συνακόλουθη σιωπή των ΜΜΕ και η υποστήριξη «προοδευτικών» της ΔΗΜΑΡ και του ΣΥΡΙΖΑ, όπως το ότι «η μειονότητα είναι ένα ενιαίο συμπαγές τούρκικο πράμα», που εκστόμισε υποψήφιος ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

Στην **Αυτοδιοίκηση** και σε πολλούς Δήμους και Περιφέρειες, δυστυχώς, επικράτησαν συνδυασμοί με αποκλειστικό στόχο τη «διαχείριση» κονδυλίων της Ε.Ε., ή και τις επικείμενες ιδιωτικοποιήσεις ή και τα αντιτιθέμενα επιχειρηματικά συμφέροντα (Διαχείριση σκουπιδιών, Πειραιάς, Ν. Φιλαδέλφεια, παραλιακό μέτωπο, Ελληνικό κ.λ.π). Το πιο ανησυχητικό είναι ότι εκλέχτηκαν δήμαρχοι κατηγορούμενοι για αδικήματα του κοινού ποινικού δικαίου. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση από κύταρο της Δημοκρατίας έχει μεταλλαχθεί σε διαχειριστή συμφερόντων και προσωπικών επιδιώξεων.

Ο ΣΥΡΙΖΑ αναδείχθηκε πρώτο κόμμα στις ευρωεκλογές με ποσοστό όσο και των εκλογών του Ιουνίου 2012. Το αποτέλεσμα αυτό δεν είναι θετικό για την ηγεσία του, επειδή ο στόχος της ήταν να υπερβεί το 30% με μεγάλη διαφορά από τη ΝΔ, αφού είχε αναγορεύσει τις ευρωεκλογές ως δημοψήφισμα, ώστε να δημιουργήσει αίσθηση ευρείας νίκης σε επικείμενες βουλευτικές εκλογές, να επωφεληθεί από την αναμενόμενη διάλυση του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ και να πλησιάσει την αυτοδυναμία. Το πρόβλημα τώρα του ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι και πρώτο κόμμα να βγει δε θα μπορεί να σχηματίσει κυβέρνηση, χωρίς να συμβιβαστεί πλήρως, πιθανότατα με πτέρυγες του αμαρτωλού ΠΑΣΟΚ, όπως του Γ.Α.Π και άλλων «δημοκρατικών δυνάμεων». Αλλωστε οι θέσεις του για τους λαθρομετανάστες, η απέχθεια του για την έννοια του έθνους και της πατρίδας, για το ότι «το ευρώ είναι το εθνικό μας νόμισμα» ή ότι «παραμένουμε στο ΝΑΤΟ», οι αλληλλοσυγκρουόμενες απόψεις για την οικονομία και το φθαρμένο «Ευρώπη των λαών» δεν ελκύουν ούτε πρόσθετους ψηφοφόρους, ούτε πολιτικούς συμμάχους με πατριωτικό και δημοκρατικό πρόγραμμα. Συνακόλουθα η αριστερή του πτέρυγα θα περιθωριοποιηθεί πλήρως (ο Ν. Χουντής δεν εκλέχτηκε καν στην ευρωβουλή) κι' έτσι θα χάσει ουσιαστικά το αριστερό προφίλ που προσπαθεί να εμφανίζει.

Σημαντικό κέρδος, υπό μια έννοια, είναι η νίκη, έστω και οριακή, στην Περιφέρεια Αττικής, τη μεγαλύτερη της χώρας με εμφανή συμμαχία με το Μαρινάκη στον Πειραιά. Ομως, από τον Σεπτέμβρη που θα αναλάβει τη διοίκηση της Περιφέρειας θα φανεί πώς θα είναι η διακυβέρνηση του ΣΥΡΙ-

ΖΑ, που θα έχει να διαχειρισθεί τεράστια ποσά για έργα και προμήθειες που ενδιαφέρουν όλους τους μεγάλους της διαπλοκής. Το ίδιο ισχύει και για την Περιφέρεια των Ιονίων Νήσων.

Οι ελπίδες που τρέφει μια μερίδα της κοινωνίας ότι ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να μετεξελιχθεί σ' ένα πατριωτικό δημοκρατικό και κοινωνικό κίνημα, κατά τη γνώμη μας, είναι φρούδες.

Η ΝΔ, παρά την κατατρομοκράτηση με εκβιαστικά διλήμματα, όπως και ο Βενιζέλος, παρά τη λυσσαλέα προσπάθεια να αποτραπεί η νίκη του ΣΥΡΙΖΑ επιστρατεύοντας κάθε μέσο προπαγάνδας (ξένους οίκους «αξιολόγησης», «επενδυτές», τραπεζίτες, κοινοτικούς αξιωματούχους, τον ΑΝΤ1 κ.λ.π), έχασε. Θυμίζουμε ότι μια μερίδα της ηγεσίας των ΗΠΑ που προωθεί τη διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ προεξοφλεί την πτώση Σαμαρά. Εχασε και επειδή ο πρωθυπουργός επιμένει να κοροϊδεύει κατ' εξακολούθηση τον ελληνικό λαό ότι ζει σε μια άλλη πραγματικότητα. Μοιράζει τώρα, σαν τον τελευταίο πολιτικάντη ψίχουλα, όταν σ' όλη τη δίχρονη θητεία του εφαρμόζει την πιο άγρια, ανηλεή και απάνθρωπη πολιτική λιτότητας και ξεπουλήματος της χώρας, εκτελώντας τυφλά τις εντολές των δανειστών. Πρόσθετο πλήγμα ήταν η πανωλεθρία των υποψηφίων στους οποίους έδωσε κομματικό χρίσμα στους μεγάλους Δήμους (Αθήνα, Πειραιάς, Θεσσαλονίκη, Πάτρα) και στις Περιφέρειες Αττικής, Κεντρ. Μακεδονίας και Ιονίων Νήσων, κάτι που δείχνει ότι η ηγεσία της έχει αποκοπεί πλήρως από την κοινωνία και την πραγματικότητα. Παρ' όλ' αυτά η ΝΔ δεν κατέρρευσε, το ποσοστό της είναι «διαχειρίσιμο», με την έννοια ότι δεν πιέζεται για άμεσες εκλογές, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν έχει σοβαρό πολιτικό πρόβλημα. Οι ψηφοφόροι της του Ιουνίου του 2012 που πήγαν κυρίως προς την ΧΑ και λιγότερο στον Καρατζαφέρη (στηριχθηκε από μητσοτακικούς) και στο ΣΥΡΙΖΑ, δεν είναι βέβαιο ότι θα επανακάμψουν, παρόλο που ο Σαμαράς καμώνεται ότι θ' αλλάξει οικονομική πολιτική με υποσχέσεις που δε μπορεί να τηρήσει λόγω τρόικα, ή με ανασχηματισμούς. Δεν έχει πλέον τα περιθώρια ν' αλλάξει πολιτική ακόμη προς τα δεξιά (μεγαλύτερος περιορισμός της δημοκρατίας, πιο νεοφιλελεύθερη και αντικοινωνική πολιτική), για να προσελκύσει ψηφοφόρους της ΧΑ, επειδή κινδυνεύει με διάσπαση και περιθωριοποίηση. Βρίσκεται σε αδιέξοδο συνέχισης της ίδιας πολιτικής και η επανάκαμψή της στην πρώτη θέση είναι δύσκολη.

Οι πολιτικές διώξεις της ηγεσίας και των βουλευτών της **ΧΑ**, που επέλεξε η ηγεσία της ΝΔ μετά τη δολοφονία Φύσσα, αντί της πολιτικής εν-

σωμάτωσης της Μπαλτάκειας εποχής όχι μόνο δεν την αποδυνάμωσαν εκλογικά, αλλά την έστρεψαν να λειτουργήσει πολιτικά και με τις οργανώσεις της να αυξήσει και να παγιώσει, δυστυχώς, το εκλογικό της ποσοστό. Ο μέγας κίνδυνος είναι ότι αυτοί που την ψήφισαν από αντίδραση, γνωρίζοντας πλέον τι είναι, νομίζοντας όμως ότι είναι αντισυστημικό κόμμα, για να δικαιολογήσουν τη ψήφο τους να στηρίζουν τις φασιστικές ιδέες της. **Η ΧΑ είναι το πιο συστημικό κόμμα**, επειδή όχι μόνο δε θίγει το καθεστώς της εξάρτησης, αλλά το παγιώνει και το στηρίζει με το να δίνει το άλλοθι, ώστε να αποκρύπτεται το αίτημα για Απελευθέρωση από τη νέα γερμανική κατοχή και να προβάλλεται το παραπλανητικό φασισμός ή δημοκρατία. Δεν προτείνει καν την αποχώρηση από την ΕΕ, ενώ για την επαναφορά του εθνικού νομίσματος θέτει ως όρο «την αυτάρκεια στα βασικά είδη διαβιώσεως του λαού μας», δηλ. ποτέ, όσο είμαστε στο γερμανικό ευρώ και στην ΕΕ. Με τους λαθρομετανάστες αποκρύπτει ότι το πραγματικό αίτιο της συσσώρευσης εκατομμυρίων στη χώρα μας είναι η ΕΕ, που με τα Δουβλίνα μάς επιβάλλει να τους κρατάμε υποχρεωτικά εδώ και να εξετάζουμε τα αιτήματα όλων για πολιτικό άσυλο. Η απάνθρωπη μεταχείρισή τους ενισχύει μόνο αυτούς που θέλουν ανεξέλεγκτη τη λαθρομετανάστευση. Τελικά οι εκλεκτικές συγγένειες με τη χώρα του γερμανού μέντορά τους δεν κρύβονται.

Η περιβόητη Κεντροαριστερά της ΕΛΙΑΣ, δηλ. το ΠΑΣΟΚ του Βενιζέλου, του Σημίτη και άλλων μωροφιλόδοξων αποτυχημένων πασοκικών παραγόντων, με τη μεταμφίεση της κατάφερε να μη συντριβεί, επειδή επέστρεψαν κάποιοι από τους παλαιούς ψηφοφόρους ελπίζοντας σε νεκραναστάσεις. Αυτό δε θα γινόταν, αν κατέβαινε ως ΠΑΣΟΚ του Βενιζέλου, που προκαλεί αποστροφή.

Το σύστημα τώρα θέλει ενισχυμένη την Κεντροαριστερά, επειδή του είναι πολλαπλά χρήσιμη, είτε για να στηρίζει την μνημονιακή Κεντροδεξιά είτε για να οδηγήσει το ΣΥΡΙΖΑ να υπηρετήσει το καθεστώς της εξάρτησης. Διαβλέπουν όμως προβλήματα στην Κεντροαριστερά της Ελιάς, λόγω του Βενιζέλου. Ετσι προώθηθηκε ως συμπληρωματική λύση άνθρωπος των ΜΜΕ της διαπλοκής 2 μήνες πριν από τις ευρωεκλογές με **το ΠΟΤΑΜΙ**. Με δημοσκοπήσεις που το ανέβαζαν μέχρι και 15%, δηλ. τρίτο κόμμα, για να δικαιολογηθεί η σκανδαλώδης υπερπροβολή του από τα ΜΜΕ τους, τελικά χωρίς πολιτικές θέσεις (!) κατάφεραν να το αναδείξουν πέμπτο κόμμα, πίσω από την ΕΛΙΑ. Ορισμένοι απ' αυτούς που μετείχαν στο ευρωψηφοδέλτιό του ήταν αρχικά στους πασοκογενείς 58, όπως

ο καθηγητής Γραμματικάκης, που εκλεχτηκε πρώτος σε σταυρούς.

Παρ' όλη την εκλογική ενίσχυσή της, η Κεντροαριστερά δεν είναι βέβαιο ότι μπορεί να συγκροτήσει ένα ενιαίο φορέα, λόγω των μωροφιλοδοξιών των διαφόρων ηγετίσκων και κυρίως λόγω του αρχομανούς και εμμανούς Βενιζέλου.

Το ΚΚΕ στο μικρόκοσμο του, πανηγυρίζει για τους 4 Δήμους που κέρδισε, ενώ κατόρθωσε να αναδειχθεί έκτο κόμμα με μικρή αύξηση των ποσοστών του (1,5%) σε σχέση με τις βουλευτικές του Ιουνίου 2012. Έχει αυτοπαραιτηθεί από τη διεκδίκηση κυβερνητικής εξουσίας, γι' αυτό και ωραιοποιεί τα εκλογικά αποτελέσματα, ώστε να συγκρατεί την οργάνωσή του. Ετσι, φυσικά, δε θίγεται αλλά, αντίθετα, στηρίζεται το καθεστώς της εξάρτησης, αφού αντί για αντικατοχικό αγώνα αναλώνεται σε διμέτωπο κατά του ΣΥΡΙΖΑ και της ΝΔ.

Η μείωση της εκλογικής δύναμης των **ΑΝΕΛ**, κόμματος της λαϊκής δεξιάς, είναι αρνητική εξέλιξη, επειδή έχει πατριωτικό και αντικατοχικό λόγο, που είναι άκρως ενοχλητικός στους ξένους και εγχώριους κατοχικούς δυνάστες, που θέλουν να τους διαλύσουν. Το δυστύχημα είναι ότι η ηγεσία τους δε συγκρότησε ένα συνεκτικό πολιτικό πρόγραμμα και μια πολιτική συμμαχιών που θα απέτρεπε τη διαρροή βουλευτών και στελεχών.

Η διάλυση της **ΔΗΜΑΡ** ήταν αναμενόμενη μετά την αποχώρηση από την συγκυβέρνηση, επειδή πολλοί δυσανεκτήθηκαν που έχασαν την εξουσία και πιο πολλοί επειδή αριστερό, υποτίθεται, κόμμα συνέργησε στη πιο σκληρή μνημονιακή πολιτική. Ετσι ο σημερινός της ρόλος είναι άνευ περιεχομένου. Η μη ένταξή της στην ΕΛΙΑ, λόγω Βενιζέλου, επιτάχυνε την πτώση της. Τώρα άλλοι θα πάνε στην ΕΛΙΑ κι' άλλοι στο ΣΥΡΙΖΑ.

Τελικά μια ευκαιρία να συνειδητοποιηθεί η ανάγκη της Απελευθέρωσης της πατρίδας μας από την νέα κατοχή πέρασε. Ομως η κατοχή συνεχίζεται και υπάρχει, όσο κι' αν η σκόνη συστημικών ΜΜΕ και κομμάτων θέλει να την κρύβει. Η κατοχή προκαλεί επιταχυνόμενη φθορά στους πολιτικούς υπηρέτες του συστήματος, οι λύσεις του οποίου δεν είναι άπειρες και εξαναγκάζει τους σχεδιαστές του να καταφεύγουν όλο και συχνότερα σε ανασυνθέσεις και λύσεις ανάγκης, όπως με τις ΕΛΙΕΣ και τα ΠΟΤΑΜΙΑ.

Μπέος = Αξιοκρατία!!

Ο υπόδικος για χειραγώγηση αποτελεσμάτων ποδοσφαιρικών αγώνων κ.λπ. εξέλεγε δήμαρχος (!) Βόλου με σύνθημα την επικράτηση παντού της Αξιοκρατίας (!!), κατηγορώντας τους προηγούμενους δημάρχους για προσλήψεις ευνοιοκρατείας! Δύσμοιρη Τ.Α. Δύσμοιρη Ελλάδα!

(συνέχεια από τη σελ. 1)

ΑΝΑΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ Ο ΜΑΝΩΛΙΟΣ «ΕΛΑΒΕ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ»

γικό συμβούλιο ενώ ο Βενιζέλος πλειοδότησε «*Η Ελλάδα βγαίνει από το μνημόνιο και όσοι περιμένουν νέο μνημόνιο θα απογοητευτούν πολύ*». Εξακολουθούν να εξαπατούν, ενώ από τις 14 Μαΐου Σαμαράς, Στουρνάρας και Προβόπουλος διαβεβαίωναν την τρόικα με επιστολή τους (Αυγή 11/6/2014) ότι «*Και είμαστε έτοιμοι να λάβουμε οποιαδήποτε μέτρα που μπορεί να αποδειχθούν αναγκαία για τον σκοπό αυτό, καθώς οι συνθήκες αλλάζουν. Θα προβούμε σε διαβουλεύσεις με το Ταμείο (σ.σ. το ΔΝΤ) για την υιοθέτηση οποιωνδήποτε σχετικών δράσεων ενόψει των επικαιροποιήσεων των πολιτικών που περιέχονται στο Μνημόνιο, και σε συμφωνία με τις πολιτικές που προβλέπει το Ταμείο σε παρόμοιες διαβουλεύσεις*». Πριν από τις εκλογές οι συναρχηγοί μας διαβεβαίωναν ότι δε θα υπάρξουν νέα μέτρα, ενώ ήδη, για αρχή, μειώνονται οι επικουρικές συντάξεις και το 2015 ετοιμάζονται να περικόψουν και τις κύριες.

Τα ψεύδη και η παραπλάνηση έχουν κοντά ποδάρια. Αλλη είναι η σκληρή πραγματικότητα που βιώνει η ελληνική κοινωνία. Αλλωστε αυτό σπεύδουν να υπενθυμίσουν το ΔΝΤ, με την έκθεσή του, και ο Σόιμπλε, δηλ. τη συνέχιση των διαρκών περικοπών μισθών και συντάξεων της θηρίωδους φορολογίας, τη συνεχή μείωση της αγοραστικής δύναμης, τη συρρίκνωση της δημόσιας υγείας, της παιδείας, τις απολύσεις και διαθεσιμότητες δημοσίων υπαλλήλων, την πλήρη κατάργηση του εργατικού δικαίου, τη διαρκή συρρίκνωση των ασφαλιστικών ταμείων, το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας στους ξένους και την καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος στο όνομα της ανάπτυξης, τη διαρκή συρρίκνωση της ελληνικής παραγωγής την έλλειψη τραπεζικής χρηματοδότησης, τη διαρκή μείωση των εξαγωγών κ.λπ.

Ποιος πιστεύει ότι αυτοί οι γιέσμεν θα αντιταχθούν τώρα στους Γερμανούς, που μας θέλουν διαρκώς αγκιστρωμένους με δάνεια και μνημόνια για να μας έχουν το **διαρκές πειραματόζωο**, πάνω στο οποίο εφαρμόζουν πολιτικές κοινωνικής και εθνικής περιθωριοποίησης, με στόχο να μεταφερθεί το πείραμα και σε άλλες χώρες και κοινωνίες που οραματίζονται να ηγεμονεύουν. Δυστυχώς η χώρα μας έχει επιλεγεί ως πειραματόζωο, λόγω της μοναδικότητάς της δηλ. της διαχρονικής υποταγής στους ξένους των πολιτικών ελίτ, είτε είναι στην κυβέρνηση είτε στην αντιπολίτευση.

Το ότι θα εφαρμοσθεί η ίδια πολιτική, πιθανόν με άλλη φρασεολογία, φαίνεται από το γεγονός ότι, εκτός του Υπουργείου Οικονομικών που διορίστηκε πρόσωπο ίδιων προδιαγραφών με το Στουρνάρα (Σημιτικός, άνθρωπος των τραπεζιτών, αρε-

στός των ξένων κ.λ.π.) οι άλλοι υπουργοί, εκλεκτοί της τρόικα (Βρούτσης, Μητσοτάκης) παρέμειναν. Όπως και οι εκλεκτοί εργολάβων και εφοπλιστών. Μάλιστα ο Στουρνάρας απευθυνόμενος, ουσιαστικά, στους ξένους είπε «Είμαι σίγουρος ότι ο Γκίκας θα φυλάξει τις Θερμοπύλες».

Οι γραφικές παρουσίες τύπου Γιακουμάτου, Ντινόπουλου δεν αναιρούν το γεγονός ότι ο Λοβέρδος, που σε όποιο υπουργείο έβρασε δεν άφησε τίποτα όρθιο, έγινε υπουργός παιδείας ή ότι το Υπουργείο Υγείας παρέμεινε στην Ακροδεξιά και επιβραβεύτηκε (!) ο Αδωνις με τη θέση του κοινοβουλευτικού εκπροσώπου.

Οι εσωκομματικοί συσχετισμοί στη ΝΔ δε τηρήθηκαν, με τους καραμανλικούς να μην εκπροσωπούνται ουσιαστικά στην κυβέρνηση με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Το «θαύμα» θα κρατήσει λίγες μέρες. **Το ερώτημα είναι αν μπορεί να σταθεί αυτή η κυβέρνηση που θα συνεχίσει να εφαρμόζει ό,τι μέτρα της υπαγορεύουν οι δανειστές; Μπορεί να εκλεγεί Πρόεδρος της Δημοκρατίας από την παρούσα Βουλή.**

Η απάντηση είναι φυσικά ναι, παρά τις αντιθέσεις των «συνεταίρων» ή ακόμη κι αν ξαναζήσουμε αποστασίες και εξαγορές, όσο ο ελληνικός λαός παραμένει αδρανής φοβούμενος και πάλι μη χάσει τον «παράδεισό του», αυτόν με το γερμανικό ευρώ και συνάμα τα δεσμά του. Μα έτσι ούτε και τις πρόωρες εκλογές φοβούνται, όταν γνωρίζουν ότι, αν ξαναφοβίσουν, πιάνει...

ΤΑ ΜΑΝΤΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΘΡΑΚΗ

Οι εκλογές πέρασαν, όμως έμεινε ο απόηχος κάποιων συμβάντων που πρέπει να προβληματίσουν, γιατί σηματοδοτούν το μέλλον. Ένα από αυτά είναι η παρουσία για πρώτη φορά κόμματος από τους μουσουλμάνους (τουρκογενείς), της Θράκης υπό την εποπτεία και οργάνωση του τούρκικου προξενείου.

Το Κόμμα Ισότητας Ειρήνης και Φιλίας (DEB), όπως υποκριτικά ονομάστηκε, χρηματοδοτήθηκε και υποστηρίχτηκε με φανατισμό από τους πράκτορες της Τουρκίας, μέσα σε παραλήρημα ανθελληνικού μίσους. Χρησιμοποιήθηκαν όλα τα μέσα, προπαγάνδα, χρηματισμοί, εκβιασμοί, απειλές και μεταφορά ψηφοφόρων από την Τουρκία με πούλμαν, ώστε να πετύχουν το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα και να βάλουν τα θεμέλια της αποσχιστικής πολιτικής που ονειρεύεται η Άγκυρα.

Απέτυχαν, παρά την αδιαφορία του ελληνικού κράτους. Στα χωριά της Θράκης που υπάρχουν, (συνέχεια στη σελ. 5)

Για το Α.Σ.Κ.Ε. Οι αρνητικές και θετικές πλευρές της συμμετοχής μας στις ευρωεκλογές

Η εκλογική εικόνα του Α.Σ.Κ.Ε. δεν υπήρξε θετική. Πολλά αίτια συνέβαλαν σ' αυτό, άλλα που αφορούν σε μας τους ίδιους και άλλα στο γενικότερο εκλογικό κλίμα και στις αρνητικές για τη χώρα τάσεις που εκδηλώθηκαν, προσωρινά πιστεύουμε, στις εκλογές της 25ης Μαΐου.

Το ΑΣΚΕ δεν πήρε μέρος σε τρεις εκλογικές αναμετρήσεις, ανάμεσα στις ευρωεκλογές του 2009 και 2014, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί σε πολλούς, που μας παρακολουθούν ευνοϊκά για όσα πρεσβεύουμε και αγωνιζόμαστε, ότι σχεδόν αναστείλαμε την ανοικτή πολιτική μας δράση. Ο λόγος γι' αυτή την εκλογική μας απουσία ήταν φυσικά, η οικονομική αδυναμία, που διαρκώς επιτείνεται, και, επίσης φυσικά, δε θα πάψει να μας χαρακτηρίζει, όπως θα συζητήσουμε στη σύνοδο των μελών μέσα στον Ιούνιο. Πάντως η τωρινή εκλογική συμμετοχή και παρουσία κατά μεγάλο μέρος διορθώνει την εσφαλμένη αυτή εντύπωση, πέρα από την ευρύτερη και μεγαλύτερη συμμετοχή μελών και φίλων του ΑΣΚΕ στις εκλογικές διαδικασίες. Αυτά αποτελούν, ελπίζουμε μια νέα αρχή, έστω και δύσκολη.

Ως συνακόλουθο των παραπάνω η δημοσιότητα της συμμετοχής μας και, κυρίως, των θέσεων και προτάσεων μας υπήρξε, αναγκαστικά, περιορισμένη. Δεν ήταν αρκετές οι 50.000 περίπου προκηρύξεις του ΑΣΚΕ που διατέθηκαν στις πόλεις της χώρας μας, παρα το ότι περισσότερο από κάθε άλλη φορά έγιναν αποδεκτές και περισσότερες απ' ότι συνήθως διαβάστηκαν και κρατήθηκαν, αποτελώντας αφορμή για αρκετές νέες γνωριμίες, επαφές και νέους πυρήνες φίλων του ΑΣΚΕ.

Λίγες ήταν, επίσης, οι εντυπώσεις δημοσιοποιήσεις της συμμετοχής μας στις εκλογές, κάτι που είναι, βέβαια, αναμενόμενο, αφού οι ιδιοκτήτες των μεγάλων έντυπων μέσων δεν είναι τόσο αφελείς για να μας δίνουν χώρο και ευκαιρία... να τους καταγγέλλουμε. Ούτε η τηλεοπτική κάλυψη ήταν, έστω, ανεκτή. Τα δύο πάνελ στα οποία συμμετείχαμε μεταδόθηκαν στις 1:30 και 2:30 μετά τα μεσάνυχτα (!) και τα δύο δεκάλεπτα που μας διατέθηκαν «έπαιξαν» στις 2 και 4 μεταμεσονύκτιες ώρες!!

Τα παραπάνω έπαιξαν ρόλο, ασφαλώς, στην όχι και τόσο θετική εκλογική μας απήχηση. Όμως ο ρόλος αυτών δεν είναι ο κυρίαρχος. Μας γνωρίζουν πολλές εκατοντάδες χιλιάδες πολιτών και οι περισσότεροι από αυτούς έχουν και εκφράζουν την καλύτερη γνώμη για μας, για τις θέσεις και προτάσεις μας και την εν γένει πολιτική μας πορεία, κάτι που δεν εκφράστηκε όμως και εκλογικά.

Κατά παράξενο(;) τρόπο η χώρα που πλήττεται περισσότερο από κάθε άλλη στην Ε.Ε. από τις

νομοτελειακές (όπως υπενθυμίζουμε) πολιτικές της και τελικά (επίσης νομοτελειακά, λόγω της εγγενούς φύσης της ΕΟΚ-ΕΕ-ΟΝΕ της) από τη γερμανική επέλαση, υπήρξε η μόνη (!) στην οποία δεν εμφανίστηκε ούτε καν ο ευρωσκεπτικισμός, που σχεδόν παντού, εκτός της Ελλάδας, κυριάρχησε. Εδώ η φιλοευρωπαϊκή (πάση θυσία!) προπαγάνδισή εθριάμβευσε, με τη σύμπραξη όλων των, άμεσα και έμμεσα, μνημονιακών δυνάμεων, ιδιαίτερα εκείνων που εμφανίζονται τάχα αντιμνημονιακές, αλλά το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι ο λουφές και η όποια δοτή, διαχειριστική, εξουσία προς όφελος των εντόπιων και, κυρίως, των εξωχώριων πατρώνων τους.

Ηταν, επομένως, όπως αποδείχτηκε, φυσικά αναμενόμενο το Α.Σ.Κ.Ε., που μόνο αυτό έθεσε ξεκάθαρα, (παρά το ότι κι άλλοι πρότειναν την έξοδο από την Ε.Ε. και το ευρώ της) ως διακύβευμα των ευρωεκλογών την επιλογή ανάμεσα στην Απελευθέρωση, της χώρας την Εθνική και Κοινωνική, από τη μία, και από την άλλη την αποδοχή της κατοχής και τελικά της εξαθλίωσης και του αφανισμού μας, να έχει την τύχη που είδαμε.

Ο φόβος όμως μπροστά στην ελευθερία, που τόσο έντεχνα καλλιεργήθηκε και για την ώρα κυριάρχησε, δε θα κρατήσει πολύ, μπροστά και σ' αυτά που έρχονται. Και το καθήκον του Αγωνιστικού Σοσιαλιστικού Κόμματος Ελλάδας, του ΑΣΚΕ γίνεται πιο επιτακτικό, με τρόπους και μέσα που θα συζητηθούν στη Σύνοδό μας, στο τέλος Ιουνίου.

ΤΑ ΜΑΝΤΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΘΡΑΚΗ

(συνέχεια από τη σελ. 4)

κλειστές κοινωνίες, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, με χαμηλό οικονομικό, βιοτικό και μορφωτικό επίπεδο πήραν πλειοψηφία, σε αντίθεση με τις μεγάλες πόλεις όπου η ψήφος είναι αδιευκρίνιστη και οι επιρροές – επιδράσεις του προξενείου είναι σαφώς μικρότερες. Συνολικά στην Ξάνθη και Ροδόπη το ΔΕΒ πήρε περίπου 41.000 ψήφους και ποσοστά 26% και 42% αντίστοιχα. Εκτός Θράκης όπου ζουν 25.000 μουσουλμάνοι θρακικής καταγωγής, το ΔΕΒ πήρε 40! Ψήφους, συγκεκριμένα στη Ρόδο παρά τις φοβερές προσπάθειες της Άγκυρας πήρε μόνο 15! Ο στόχος να προβληθεί το ΔΕΒ, ως ο αυθεντικός εκφραστής της μουσουλμανικής μειονότητας έπεσε στο κενό.

Ο ρόλος του ΣΥΡΙΖΑ μάλλον πρέπει να μας προβληματίζει περισσότερο [...]. Όμως το πρόβλημα υπάρχει και χρήζει προσοχής και δραστικών λύσεων [...]. (Ολόκληρο το άρθρο στα Επίκαιρα κείμενα).

ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΔΕΙΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ:

Η δημόσια εκπαίδευση στην Ελλάδα είναι από τις πιο δημοκρατικές και κοινωνικά δίκαιες, διότι παρέχει ίσες ευκαιρίες μόρφωσης σ' όλους. Όμως υπάρχουν και μελανά σημεία, όπως ύπαρξη μεγάλου αριθμού ιδιωτικών σχολείων, η ανάγκη ύπαρξης, φροντιστηρίων για εκμάθηση ξένων γλωσσών, και φροντιστηρίων προετοιμασίας των μαθητών για τις εισαγωγικές εξετάσεις ανωτάτων σχολών, λόγω εγγενών προβλημάτων στη λειτουργία των δημοσίων σχολείων. Παρ' όλα αυτά και τον πόλεμο από το Υπουργείο Παιδείας, η δημόσια παιδεία παρέχεται σε υψηλό επίπεδο. Ο τώως Υπουργός Αρβανιτόπουλος και οι σύμβουλοί του υπακούοντας σε εντολές άνωθεν, μεθόδευσαν την αποδυνάμωσή της με διαδικασίες που ελπίζουμε να μην εφαρμοστούν από τη νέα ηγεσία. Η εκπαίδευση είναι κοινωνικό αγαθό που αφορά όλους. Το δημόσιο σχολείο, (όπως και όλα τα δημόσια αγαθά), ενισχύει το αίσθημα της κοινωνικής ενότητας. Η συνέχειά του είναι συνυφασμένη με την ίδια τη διατήρηση της δημοκρατίας.

Ένα ύπουλο και κρυφό χτύπημα στη δημόσια εκπαίδευση σχεδίαζαν με την εισαγωγή του θεσμού του εκπαιδευτικού κουπονιού (School voucher), που συνδυάζεται με την ελεύθερη επιλογή σχολείου από τις οικογένειες των μαθητών. Αυτό ήταν στα σχέδια και του Γιώργου Παπανδρέου, που ευτυχώς δεν πρόλαβε να υλοποιήσει. Το εκπαιδευτικό κουπόνι – αν ποτέ υπάρξει – θα δίνεται στους γονείς κάθε παιδιού και θα αντιστοιχεί στα έξοδα της φοίτησής του για ένα έτος. Οι γονείς θα αναζητούν το καλύτερο σχολείο για το παιδί τους σε μια μεγάλη βάση δεδομένων που θα περιέχει όλα τα στοιχεία των σχολείων της χώρας. Αν επιλέξουν ιδιωτικό σχολείο, προφανώς θα πληρώνουν τη διαφορά. Στην αρχή κάθε εκπαιδευτικού έτους ο κάθε διευθυντής σχολείου θα πηγαίνει στην τράπεζα με τα κουπόνια που θα έχει καταφέρει να μαζέψει και θα τα εξαργυρώνει σε χρήματα. Με τα χρήματα αυτά θα πρέπει να καλύψει όλα τα λειτουργικά έξοδα του σχολείου του (μισθοί εκπαιδευτικών, ρεύμα, νερό, τηλέφωνο, κτιριακή συντήρηση, πετρέλαιο, εξοπλισμός εποπτικών μέσων κ.α). Δηλαδή το κάθε σχολείο θα έχει το δικό του προϋπολογισμό (ανάλογα με τον αριθμό των εγγεγραμμένων) και με αυτό θα πρέπει να καλύπτει όλα τα λειτουργικά έξοδα για ένα έτος, σα να ήταν μια αυτόνομη επιχείρηση.

Ποιες είναι όμως οι αιτίες που η κυβέρνηση φαίνεται ότι μελετά την εφαρμογή του μοντέλου του εκπαιδευτικού κουπονιού; Από τη μία θα δώσει ένα νέο κτύπημα στο κοινωνικό κράτος

(συρρίκνωση δημόσιας παιδείας) και από την άλλη θα ευνοήσει τα ιδιωτικά συμφέροντα και τους αγαπημένους της «σχολάρχες» (δίνοντάς τους κρατική χρηματοδότηση, αφού οι γονείς θα μπορούν να χρησιμοποιήσουν το voucher και στα ιδιωτικά σχολεία).

Το κλειδί της όλης υπόθεσης είναι να μεταφέρει την ευθύνη για το ποια δημόσια σχολεία θα συνεχίσουν να υπάρχουν και ποια θα κλείσουν, στους γονείς. Τα «κακά» και τα μικρά σχολεία απομακρυσμένων περιοχών, θα λειτουργούν με χαμηλό ετήσιο προϋπολογισμό και τελικά θα κλείνουν, αφού δεν θα έχουν αρκετούς «πελάτες». Ουσιαστικός, λοιπόν, στόχος είναι το κάθε σχολείο να λειτουργεί ως μια αυτόνομη επιχείρηση που το μέλλον της θα κρίνεται από τις «πωλήσεις» της (εγγραφές μαθητών). Οι εκπαιδευτικοί που θα ανήκουν σε ένα σχολείο που θα αναγκαστεί να κλείσει, απλά θα απολύονται.

Βέβαια για να διευκολυνθεί η εφαρμογή του εκπαιδευτικού κουπονιού έχει γίνει μια απίστευτη προετοιμασία από πλευράς του υπουργείου παιδείας (αυτοαξιολόγηση σχολικής μονάδας, ατομική αξιολόγηση, σύστημα καταγραφής δεδομένων my school, σταθμισμένες εξετάσεις με τη χρήση τράπεζας θεμάτων).

Οι ιδιοκτήτες των ιδιωτικών σχολείων, εδώ και λίγο καιρό, ζητούν επιτακτικά από την κυβέρνηση κρατική χρηματοδότηση μέσω εκπαιδευτικών κουπονιών. Το υπουργείο παιδείας λοιπόν θα δίνει στους γονείς το δικαίωμα να επιλέξουν (με τη χρήση του voucher) και ιδιωτικό σχολείο για το παιδί τους, αρκεί να καλύπτουν τη διαφορά στα έξοδα φοίτησης. Φυσικά δε θα είναι η πρώτη φορά που η κυβέρνηση θα προωθήσει κρατική χρηματοδότηση σε ιδιωτικά συμφέροντα (τρανό παράδειγμα οι τράπεζες, η υγεία, η ασφάλιση κλπ). Με αυτόν τον τρόπο όχι μόνο θα σώσει οικονομικά πολλούς σχολάρχες που λόγω της κρίσης αντιμετωπίζουν τεράστια οικονομικά αδιέξοδα, αλλά και θα χρησιμοποιήσει την μετατόπιση πολλών παιδιών από τα δημόσια στα ιδιωτικά σχολεία για να ελαττωθεί ο αριθμός των μαθητών που φοιτούν στα δημόσια σχολεία και έτσι αυτά να οδηγούνται στη συγχώνευση ή στο κλείσιμο.

Όπως πάντα σε αυτές τις περιπτώσεις, προηγείται η προετοιμασία του εδάφους από μελέτες που αποδεικνύουν αυτό που συμφέρει τους ενδιαφερόμενους. Στα μέσα του Φλεβάρη του 2014 έλαβε χώρα το 1ο Πανελλήνιο Συνέδριο Ιδιωτικών Εκπαιδευτηρίων στην Ελληνοαμερικανική Ένωση. Ποιό ήταν το βασικό θέμα του συνεδρίου; Το

εκπαιδευτικό κουπόνι. Παραβρέθηκαν εκτός από τους ιδιοκτήτες των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων, οι υπουργοί Παιδείας κ. Αρβανιτόπουλος, ο κ. Κεδίκογλου, ο υπουργός Ανάπτυξης κ. Χατζηδάκης και ο Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης κ. Ρακιντζής.

Σ' αυτό το συνέδριο τονίστηκαν και τα εξής: 5.000 τον χρόνο κοστίζει ένας μαθητής δημοσίου Γυμνασίου στο ελληνικό κράτος, 7000 ευρώ κατά μέσο όρο κοστίζει ο αντίστοιχος μαθητής του ιδιωτικού Γυμνασίου στους γονείς του. Είναι φανερό ότι η διαφορά δεν είναι ιδιαίτερα μεγάλη. Σκεφθείτε λοιπόν τους γονείς που θα έχουν ένα κουπόνι στα χέρια τους και θα μπορούν να επιλέξουν και δημόσιο και ιδιωτικό σχολείο. Τι θα επέλεγαν;

Το Υπουργείο Παιδείας τα τελευταία χρόνια έχει φροντίσει να υποβαθμίσει τη δημόσια παιδεία, να αμαυρώσει την εικόνα των εκπαιδευτικών του δημοσίου και την εικόνα των δημόσιων σχολείων. Θεωρεί ότι τα μεσαία ή και κατώτερα στρώματα που ψάχνουν απελπισμένα να αναρριχηθούν ταξικά μέσω των παιδιών τους, θα υποδεχτούν ως «μάννα εξ ουρανού» το εκπαιδευτικό κουπόνι, που θα τους δίνει το δικαίωμα να γράψουν το παιδί τους σε ένα καλό σχολείο της επιλογής τους.

Τι συμβαίνει όμως αλλού; Στις ΗΠΑ και στην Αγγλία αλλά και σε αρκετές άλλες χώρες που εφαρμόστηκε το voucher, στην αρχή είχε θετική υποδοχή. Όμως σταδιακά τα σχολεία μετατράπηκαν σε ανταγωνιστικές επιχειρήσεις όπου έπρεπε να διασφαλίζουν τη φήμη τους για να συνεχίζουν να υπάρχουν, αφήνοντας όμως στην άκρη τον ουσιαστικό παιδαγωγικό τους ρόλο. Προετοιμάζαν τους μαθητές τους μόνο για τις εξετάσεις και έριχναν το βάρος σε μαθήματα που εξετάζονταν σε εθνικό επίπεδο (μαθηματικά, γλώσσα) με αποτέλεσμα την πλημμελή εκπαίδευση τους σε όλα τα άλλα μαθήματα.

Στους εκπαιδευτικούς που έβλεπαν ότι το επαγγελματικό τους μέλλον εξαρτάται από το μέλλον της σχολικής μονάδας (φήμη, επιτυχίες, εγγραφές) παρατηρήθηκε έξαρση του συνδρόμου της εργασιακής εξουθένωσης (burn out syndrome), αφού υπερέβαλλαν εαυτόν λόγω της ανασφάλειας και αναγκάζονταν να εργάζονται πολλές ώρες εκτός ωραρίου για να προετοιμάσουν τους μαθητές για εξετάσεις.

Ενώ στην αρχή όπου εφαρμόστηκε το voucher κάλυπτε το σύνολο της φοίτησης, από ένα σημείο και μετά άρχισαν να μπαίνουν επιπλέον χρεώσεις στους γονείς με νέα «εκπαιδευτικά προϊόντα» που προσέφερε το σχολείο στους

μαθητές και που δεν είχαν συμπεριληφθεί στο αρχικό πακέτο.

Δημιουργήθηκε η κατηγορία των ανεπιθύμητων μαθητών που κανένα σχολείο δεν τους ήθελε, γιατί θα αμαύρωναν τη φήμη του. Αδύναμοι μαθητές, μαθητές με μαθησιακά προβλήματα, μαθητές με οικογενειακά προβλήματα, παιδιά μεταναστών, ζωντοί μαθητές, παιδιά που ανήκουν σε μειονότητες θεωρήθηκαν προβλήματα του σχολείου και οι διευθυντές φρόντιζαν να απαλλαγούν από αυτούς, είτε ελέγχοντας τις εγγραφές τους είτε εκμεταλλευόμενοι τις διατάξεις που ευνοούσαν κάτι τέτοιο.

Βασικός υποστηρικτής του εκπαιδευτικού κουπονιού (School voucher) ήταν ο οικονομολόγος Μίλτον Φρίντμαν (θεμελιωτής του νεοφιλελεύθερου μοντέλου οικονομίας, του μονεταρισμού), που ισχυριζόταν ότι «το εκπαιδευτικό κουπόνι είναι ένα μέσο για να επιτευχθεί η μετάβαση από ένα κρατικό σύστημα σε ένα σύστημα της αγοράς». Η πρώτη που έτρεξε να εφαρμόσει το voucher στη χώρα της ήταν η Μάργκαρετ Θάτσερ, πιστή φίλη του Φρίντμαν.

Το voucher στην ουσία μετατρέπει τον γονέα σε καταναλωτή και το σχολείο σε προϊόν. Ο νεοφιλελευθερισμός τους προτρέπει: «πάρτε την κατάσταση στα χέρια σας, το παιδί σας αξίζει ένα καλύτερο σχολείο». Όμως στόχος του είναι να ενισχύσει τις ανισότητες, ώστε η πλειονότητα των μαθητών να αποθαρρύνεται και να επιλέγει το δρόμο της κατάρτισης και της μαθητείας, αφού το σύστημα αυτή τη στιγμή έχει ανάγκη από φτηνά εργατικά χέρια και όχι από μυαλά. **Είναι προφανές ότι η αντίσταση στην επέλαση του νεοφιλελευθερισμού δεν μπορεί παρά να είναι ισχυρή και αποτελεσματική. Η δημόσια παιδεία θα αντέξει και θα παραμείνει ισχυρή. Ο λαός πρέπει να επαγρυπνεί και αποτρέψει τέτοιες μεθοδεύσεις, όπου και αν παρουσιαστούν.**

Εφημερίδα των Συντακτών 29-30/3/2014

Κόντρα στη «νέα Κατοχή»

Με πρόταγμα την εκτίμηση ότι η χώρα βιώνει συνθήκες «Νέα Κατοχής» και με βασική θέση την ανάγκη σύμπτυξης ενός «αντικατοχικού μετώπου, με στόχο την εθνική και κοινωνική απελευθέρωση», το Αγωνιστικό Σοσιαλιστικό Κόμμα Ελλάδας κατεβαίνει στο στίβο των ευρωεκλογών, με τα μέλη του να ξεκινούν προέκλογικές περιοδείες [...].

Ως πρώτη προϋπόθεση το ΑΣΚΕ θέτει την αποχώρηση της χώρας από την Ευρωπαϊκή Ένωση, στην οποία καταλογίζει το μεγάλο μερίδιο της ευθύνης για την «καταστροφική δράση της τρόικας».

- Παραμονή στην Ε.Ε. -υποστηρίζεται- ισοδυναμεί με εμμονή στα μνημόνια, που «απλώς θα τα έχουμε με άλλο όνομα και ίσως με άλλη μορφή [...].

του Δημήτρη Παλλαδινού,
Μαθηματικού - Μέλους
της Εκτελεστικής
Επιτροπής του ΑΣΚΕ

Γιατί το ΑΣΚΕ συμμετέχει αυτόνομα στις Ευρωεκλογές;

Η λέξη ενότητα ακούγεται θετικά, γιατί, υποτίθεται ότι φέρνει πάντοτε πιο κοντά κάποιους στόχους. Στην πραγματικότητα πολλές φορές πρόκειται για συμμαχίες χωρίς αρχές, που διαλύονται την επομένη κάποιων εκλογών, π.χ. Καζάκης – Παπαθεμελής (Μάιος 2012) ή για μικροκομματικές σκοπιμότητες. Το ΑΣΚΕ πάντοτε επεδίωκε συνεργασίες με αρχές για την επίτευξη συγκεκριμένων στόχων. Τον τελευταίο καιρό, σε συνθήκες κατοχής, αυτό που επεδίωκε ήταν μια σύγκλιση αντικατοχικών δυνάμεων, με κατεύθυνση την Εθνική και Κοινωνική Απελευθέρωση (ΕΚΚΑ), πρώτη προϋπόθεση της οποίας είναι η αποχώρηση από την Ε.Ε. και το ευρώ της, που αποτελούν τα 2/3 της τρόικας. **Ισχυρή επιθυμία μας ήταν αυτή η σύγκλιση να εκφραζόταν και στις ευρωεκλογές.**

Πιο συγκεκριμένα: Η πρώτη πρωτοβουλία δεν προήλθε από εμάς, αλλά από το **ΔΗΚΚΙ**, το οποίο ζήτησε συζήτηση. Ανταποκριθήκαμε ευχαρίστως, ελπίζοντας ότι θα γίνει κάποια προσπάθεια προς την κατεύθυνση της απελευθέρωσης. Αντ' αυτής διαπιστώσαμε ότι αυτό που ενδιέφερε το ΔΗΚΚΙ ήταν ν' αποσπαστεί από το ΚΚΕ, με το οποίο μέχρι τότε συνεργαζόταν, και να ενταχθεί ως ισχυρή ομάδα στο ΣΥΡΙΖΑ και το ΑΣΚΕ το χρειαζόταν, απλώς για να είναι ισχυρότερη αυτή η ομάδα και να διαπραγματευτεί με καλύτερους όρους.

Δεύτερη πρόσκληση δεχτήκαμε από τον **Νέο Αγρονιστή**, με τον οποίο έγινε σχεδόν παρόμοια συζήτηση. Δέχτηκαν τις θέσεις μας για την απελευθέρωση, αλλά αυτό που τελικά φάνηκε ότι ήθελαν δεν ήταν η απελευθέρωση, αλλά η ένταξή τους στον ανερχόμενο πλέον ΣΥΡΙΖΑ.

Τρίτη πρόσκληση δεχτήκαμε από τον παλιό γνώριμό μας από το ΠΑΣΟΚ βουλευτή **Παναγιώτη Κουρουμπλή**. Ανταποκριθήκαμε, παρά τη μέχρι τότε πολιτική στάση του. Ίδιο το περιεχόμενο, ίδιο αποτέλεσμα. Ο Π. Κουρουμπλής είναι σήμερα κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ.

Αφού απογοητευτήκαμε από τις επαφές αυτές, αποφασίσαμε να πάρουμε εμείς πρωτοβουλίες και να απευθυνθούμε σε ό,τι καλύτερο, κατά τη γνώμη μας, υπάρχει στην πολιτική μας ζωή από πολιτική και ηθική άποψη. Ξεκινήσαμε φυσικά από τη **Χριστιανική Δημοκρατία (ΧΔ)**. Η ΧΔ μας άκουσε προσεκτικά, είδαμε μαζί τις μεγάλες δυσκολίες που πραγματικά έχει το εγχείρημα, αλλά παρ' όλα αυτά ξεκινήσαμε, κάναμε κάποια βήματα, διαμορφώσαμε ένα πολύ καλό κείμενο, κάναμε 3 εκδηλώσεις στην Αθήνα (Ηλιούπολη, Ίλιον, Καλλιθέα) με τη συνεργασία και μεμονωμένων πολιτών. Η προσπάθειά μας για διεύρυνση δε σταμάτησε ποτέ.

Απευθυνθήκαμε μαζί στην κίνηση **Γιώργου Παπαγιανόπουλου κ.λπ.**, οι οποίοι επίσης συμφώνησαν στις βασικές αρχές αλλά στην πράξη κρατούσαν αναμονή. Κάποια στιγμή διαβάσαμε στις εφημερίδες ότι εντά-

χθηκαν στο ΠΡΑΤΤΩ του Νίκου Κοτζιά, ανώτατου στελέχους του ΚΚΕ εκπαιδευμένου στη Μόσχα, ο οποίος μετά την κατάρρευση της ΕΣΣΔ έγινε σύμβουλος του τότε Υπ.Εξ. Γιωργάκη, δηλαδή τέθηκε στην υπηρεσία των Αμερικανών! Θυμίζουμε ότι με την εφαρμογή του πρώτου μνημονίου οι Κοτζιάς, Καζάκης, Βαρουφάκης, Μητρόπουλος ήσαν οι αντιμνημονιακοί μαϊντανοί των νταβατζήδων των ΜΜΕ. Να εκφράσουν αυτοί και όχι άλλος την αγανάκτηση του κόσμου για τα μνημόνια.

Από τους μεμονωμένους πολίτες οι περισσότεροι «επώνυμοι» δεν απάντησαν, ίσως γιατί δεν ήσαν έτοιμοι να πουν το ναι και δεν μπορούσαν να δικαιολογήσουν το όχι. Γενικά η ανταπόκριση ήταν μικρή.

Τέλος δεχτήκαμε πρόσκληση από το σεβαστό τ. αντιπρόεδρο της Βουλής **Παναγιώτη Κρητικό**, με τον οποίο όμως δεν υπήρχαν περιθώρια, αφού το πρόγραμμά του δεν περιελάμβανε αποχώρηση από την Ε.Ε.

Στην κίνηση **ΑΡΑΗΝ** δεν απευθυνθήκαμε, παρά την πολύ μεγάλη συμβολή της στην αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας, που κακοποιούν οι πράκτορες των διαφόρων κυρίων Σόρος, και σε άλλα σημαντικά ζητήματα για τον ίδιο λόγο. Δεν είναι δυνατόν να αγωνισθούμε εναντίον του νεοοθωμανισμού ως μέλος της Ε.Ε., άρα με μνημόνια και διαλυμένη οικονομία, δηλαδή ένοπλες δυνάμεις που δεν διαθέτουν ούτε ανταλλακτικά.

Μπροστά σε αυτή την κατάσταση απέμενε να δούμε ποια στάση θα κρατούσαν οι φίλοι της **ΧΔ**, οι οποίοι τελικά αποφάσισαν να μην πάρουν μέρος στις εκλογές, γιατί η έλλειψη ουσιαστικών μέσων παρουσίασης του μηνύματος για Εθνική και Κοινωνική Απελευθέρωση μέσω ενός αντικατοχικού αγώνα θα είχε ως αποτέλεσμα ένα πολύ μικρό εκλογικό ποσοστό κι έτσι θα αδικείται το μήνυμα. Απόφαση φυσικά απολύτως σεβαστή για το ΑΣΚΕ. Φυσικά ο στρατηγικός στόχος της ΧΔ για αποχώρηση από την Ε.Ε. παραμένει αμετακίνητος, όπως δηλώνει με κάθε ευκαιρία ο Πρόεδρός της Μανώλης Μηλιαράκης.

Έτσι το **ΑΣΚΕ** βρέθηκε μπροστά σε δύο λύσεις. Η μία θα ήταν να μην κατέβουμε στις ευρωεκλογές, με αποτέλεσμα να μην ακουστεί καθόλου το μήνυμα της ΕΚΚΑ. Η άλλη ήταν να συμμετάσχουμε αυτόνομα με τις μικρές μας δυνάμεις και να φτάσουμε τη φωνή μας όσο μπορούμε πιο μακριά. Αποφασίσαμε το δεύτερο.

Είναι προφανές ότι μετά τις εκλογές οι ενωτικές μας προσπάθειες συνεχίζονται όχι μόνο για την ΕΚΚΑ, αλλά και όπου αλλού συμμετέχουμε (Συντονιστική Επιτροπή Υπεράσπισης Αγώνα για Ελεύθερη Κύπρο, Επιτροπή Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατούμενους Τουρκίας και Κουρδιστάν, Σύνδεσμος Φυλακισθέντων και Εξορισθέντων Αντιστασιακών 1967 – 1974) και σε όποια άλλα ζητήματα μπορούμε και με όσους περισσότερους μπορούμε